

V prosinci 1994 ruská vojska zaútočila na Čečensko. První pokus o pokoření odbojné země ještě úspěšný nebyl a vyčerpanému Rusku nezbylo než v srpnu 1996 podepsat potupné příměří v Chasavjurtu. Nová válka se rozhořela na podzim 1999 a Rusko v ní po úporné snaze triumfovalo, i když partyzánské boje probíhají vlastně dosud. Celkově během obou válek zemřelo více než 100 tisíc Čečenců, většinou civilistů, a velká část infrastruktury země lehla popelem. Z lidského hlediska to je nepochybně strašná tragédie. Z toho historického jde jen o poslední pokračování více než dvousetletého krvavého zápasu Čečenců s moskevským impériem.

Úkolem předkládané práce je najít odpověď na otázku, proč se Čečensko jako jediné ze všech bývalých autonomních republik RSFSR dostalo do přímého válečného střetu s Moskvou. Už z podstaty historické práce plyne, že taková odpověď může být subjektivní a nejednoznačná. Autor práce chce proto zvážit a zevrubně popsat všechny důležité faktory, které mohly tento vývoj způsobit a nechat na případném čtenáři, aby si ze shromážděných faktů vyvodil vlastní závěr.